

Dosarul nr. 2ra-155/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: S. Suvac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, V. Cotorobai, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Știrbu Gheorghe, reprezentat de avocata Gamurari Victoria,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Știrbu Gheorghe împotriva lui Ghilan Valeriu cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Ghilan Valeriu, s-a casat hotărârea din 01 octombrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 16 octombrie 2018 Știrbu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghilan Valeriu cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 25 mai 2017 a dat cu împrumut lui Ghilan Valeriu suma de 2.000 de Euro, fiind întocmită în acest sens o recipisă.

În baza recipisei nominalizate Ghilan Valeriu s-a obligat să restituie suma împrumutată până la data de 24 septembrie 2017, iar în cazul neonorării în termenul de scadență a obligației de plată, s-a obligat să achite o penalitate în mărime de 1% din suma împrumutului pentru fiecare zi de întârziere, ceea ce constituie 20 de Euro pe zi.

Însă pârâtul Ghilan Valeriu până în prezent nu i-a rambursat suma împrumutată.

La 12 martie 2018, întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, a expediat în adresa pârâtului somație, solicitând achitarea, în termen de 10 zile calendaristice din momentul recepționării prezentei somații, a sumei datorate în mărime de 2.000 de Euro, în caz contrar va fi nevoit să se adreseze în instanța de judecată, dar a fost restituită ca „nereclamată”.

Totodată, a reținut reclamantul că penalitatea pentru 180 de zile de întârziere la plata sumei datorate, constituie suma de 3.600 de Euro, calculată după următoarea formulă: $(2.000 \text{ de Euro} \times 1\%) \times 180 \text{ de zile}$.

De asemenea, pârâțul Ghilan Valeriu urmează să achite dobânda de întârziere legală, calculată din suma împrumutului de 2.000 de Euro pentru perioada 24 septembrie 2017 – 16 octombrie 2018, ceea ce constituie suma de 330.60 de Euro.

În contextul enunțat, în temeiul art. 512 alin. (1), art. 513 alin. (2), art. 572 alin. (2), art. 602 alin. (1), art. 619 alin. (1), art. 624 alin. (1), art. 625 alin. (1), art. 668 alin. (1) din Codul civil (în redacția Legii până la modificările din 01 martie 2019) și art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Știrbu Gheorghe a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Ghilan Valeriu în beneficiul său a sumei de 2.000 de Euro cu titlu de datorie, 3.600 de Euro cu titlu de penalitate, 330,60 de Euro cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 24 septembrie 2017 – 16 octombrie 2018, precum și 3.502 lei taxa de stat și 1.500 de lei cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 01 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Știrbu Gheorghe a fost admisă integral. S-a încasat din contul lui Ghilan Valeriu în beneficiul lui Știrbu Gheorghe suma totală de 5.930,60 de Euro, sau echivalentul acesteia în valută națională, conform cursului oficial al BNM, în ziua executării hotărâri judecătorești. S-a încasat din contul lui Ghilan Valeriu în beneficiul lui Știrbu Gheorghe suma de 1.500 de lei cheltuieli de asistență juridică și 3.502 lei taxa de stat, în total 5.002 lei.

Prima instanță a motivat soluția prin faptul că la 25 mai 2017, Știrbu Gheorghe a dat cu împrumut lui Ghilan Valeriu suma de 2.000 de Euro, pârâțul obligându-se să o restituie până la data de 24 septembrie 2017, însă în termenul de scadență nu a fost restituită.

Prin somația din 12 martie 2018, expediată în adresa lui Ghilan Valeriu, Știrbu Gheorghe a solicitat rambursarea sumei împrumutului, care nu a fost reclamată de către pârât, fiind restituită reclamantului.

Până în prezent pârâțul Ghilan Valeriu nu a restituit reclamantului Știrbu Gheorghe suma împrumutului din care considerente ultimul s-a adresat cu prezenta acțiune.

A remarcat prima instanță că având în vedere că raportul juridic între cele două părți în litigiu s-a stabilit la 25 mai 2017, în speță sunt aplicabile prevederile Codului civil în vigoare în redacția la momentul încheierii contractului de împrumut.

Cu trimitere la prevederile art. 8 alin. (1) și (2) lit. a), art. 572 alin. (1) și (2), art. 514, art. 867 alin.(1), art. 871 alin. (1) din Codul civil, prima instanță a concluzionat că pretenția reclamantului Știrbu Gheorghe privind restituirea împrumutului urmează a fi admisă, deoarece circumstanțele descrise au fost confirmate prin probe concludente și pertinente. Mai mult ca atât, reprezentantul pârâțului Ghilan Valeriu, avocatul Andrei Berescu, în cadrul ședinței de judecată a recunoscut acțiunea în această parte (f.d. 42).

La caz, au fost reținute dispozițiile art. 212 alin. (5) din Codul de procedură civilă, care stipulează că, în cazul recunoașterii acțiunii de către pârât și admiterii ei de către instanță, se pronunță o hotărâre de admitere a pretențiilor reclamantului.

Totodată, potrivit art. 131 alin. (4) din Codul de procedură civilă, dacă o parte recunoaște în ședință de judecată sau în cadrul îndeplinirii delegației judiciare faptele pe

care cealaltă parte își întemeiază pretențiile sau obiecțiile, aceasta din urmă este degrevată de obligația dovedirii lor.

Din considerentele enunțate, prima instanță a considerat drept întemeiată pretenția de încasare din contul lui Ghilan Valeriu în beneficiul lui Știrbu Gheorghe a sumei de 2.000 de Euro cu titlu de împrumut.

Referitor la pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 330,60 de Euro pentru perioada 24 septembrie 2017 - 16 octombrie 2018, prima instanță cu trimitere la prevederile art. 872 alin. (1) și (2) și art. 619 alin. (1) din Codul civil, a reținut că având în vedere faptul că reprezentantul pârâtului a recunoscut acțiunea inclusiv și în partea acestei pretenții, instanța consideră justificată cerința privind încasarea din contul lui Ghilan Valeriu în beneficiul lui Știrbu Gheorghe a dobânzii de întârziere în cuantum de 330,60 de Euro (f.d. 42).

Totodată, prima instanță a notat că în textul recipisei din 25 mai 2017 de către Ghilan Valeriu a fost efectuată mențiunea că în cazul în care nu va restitui suma împrumutului în sumă de 2.000 de Euro la data scadenței (24 septembrie 2017), se obligă să achite o penalitate de 1% din suma împrumutului pentru fiecare zi de întârziere (f.d. 10).

Prima instanță a remarcat că Știrbu Gheorghe a formulat pretenții cu privire la încasarea penalității pentru o perioadă de 180 de zile în mărime de 3.600 de Euro, reieșind din suma datoriei de 2.000 de Euro și data scadenței – 24 septembrie 2017 ($1\% \times 2.000 \text{ de Euro} \times 180 \text{ de zile} = 3.600 \text{ de Euro}$).

Cu trimitere la prevederile art. 624 alin. (1) din Codul civil, prima instanță a considerat justificată pretenția privind încasarea din contul pârâtului Ghilan Valeriu a penalității în cuantum de 3.600 de Euro, calculată pentru 180 zile.

Nu a fost reținut argumentul reprezentantului pârâtului precum că instituirea penalității prin recipisa semnată de către pârât nu produce efecte juridice, or, pârâtul prin propria semnătură aplicată în recipisă din 25 mai 2017 a acceptat condițiile stabilite de Știrbu Gheorghe pentru acordarea împrumutului.

În contextul enunțat, prima instanță a conchis că recipisa nominalizată produce pe deplin efecte juridice din momentul realizării acordului de voință a lui Ghilan Valeriu.

Totodată, prima instanță a considerat oportun în temeiul art. art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, de a încasa din contul lui Ghilan Valeriu în beneficiul lui Știrbu Gheorghe a cheltuielilor de judecată proporțional părții admise din acțiune în mărime de 3.502 lei taxa de stat și 1.500 de lei cheltuieli de asistență juridică.

La 22 octombrie 2019 Ghilan Valeriu, reprezentat de avocatul Berescu Andrei, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 13 martie 2020 a prezentat apelul motivată, solicitând casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea încasării penalității în mărime de 3.600 de Euro, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Ghilan Valeriu, s-a casat hotărârea din 01 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, și s-a pronunțat o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii. S-a încasat din contul lui Ghilan Valeriu în beneficiul lui Știrbu Gheorghe suma de

2.000 de Euro cu titlu de datorie, sau echivalentul acestei sume în valută națională conform cursului oficial al BNM, în ziua executării hotărârii judecătorești. S-a încasat din lui Ghilan Valeriu în beneficiul lui Știrbu Gheorghe suma de 1.500 de lei cheltuieli de asistență juridică și 886,64 de lei taxa de stat proporțional pretențiilor admise. În rest, acțiunea depusă de Știrbu Gheorghe a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a motivat soluția prin faptul că din sportul probator prezent la actele cauzei rezultă că în speță s-a instituit un raport juridic obligațional de împrumut între Știrbu Gheorghe și Ghilan Valeriu în baza recipisei din 25 mai 2017.

Atât în prima instanță, cât și instanța de apel Ghilan Valeriu nu a contestat primirea sumei împrumutului de 2.000 de Euro, ba mai mult, a confirmat recepționarea acesteia.

A concluzionat instanța de apel că la caz intenția comună a părților cu privire la transmiterea-recepționarea cu împrumut a sumei de 2.000 de Euro este cert dedusă din conținutul recipisei semnată de părți la 25 mai 2017, din care considerente prima instanță just a conchis asupra temeiniciei pretenției reclamantului Știrbu Gheorghe privind restituirea împrumutului în sumă de 2.000 de Euro.

Totodată, instanța de apel a reținut că în baza recipisei nominalizate, obligația lui Ghilan Valeriu de a da este un efect legal al acordului de voințe intervenit între părți, nefiind altceva decât un efect legal al contractului, iar sarcina instanței de apel constă în a verifica corectitudinea prestațiilor la executarea cărora debitorul Ghilan Valeriu este ținut să le execute prin hotărâre judecătorească.

A notat instanța de apel că reclamantul Știrbu Gheorghe a solicitat încasarea dobânzii de întârziere din contul pârâtului Ghilan Valeriu pentru perioada 24 septembrie 2017 - până la 16 octombrie 2018, invocând că dobânda urmează a fi încasată începând cu data la care obligația contractuală a devenind scadentă.

Deși reclamantul Știrbu Gheorghe a expediat în adresa pârâtului Ghilan Valeriu somația de plată a împrumutului, totuși aceasta a fost restituită primului cu mențiunea factorului poștal „nereclamată”.

Dat fiind faptul că Ghilan Valeriu nu a fost somat despre restituirea împrumutului, acesta nu poate fi pus în întârziere. Or, conform dispozițiilor art. 619 alin. (1) și (2) din Codul civil, pentru curgerea de drept a dobânzilor de întârziere se cer a fi îndeplinite următoarele condiții: obligația debitorului să fie manifestată în plata unei sume de bani, obligația să fie lichidă și exigibilă.

Cu trimitere la prevederile art. 602 alin. (1) și (2) și art. 617 alin. (1) și (4) din Codul civil, instanța de apel a conchis că obligația de plată a dobânzii de întârziere survine doar în cazul în care datoria a devenit scadentă, iar debitorul a fost pus în întârziere în conformitate cu legislația în vigoare. Or, în cazul în care debitorul nu a fost somat despre necesitatea executării obligației pecuniare și despre termenul în care aceasta urmează să execute această obligație potrivit cerinței creditorului sau în termenul specificat la art. 575 din Codul civil, debitorul este pus în întârziere după expirarea termenului prevăzut de art. 617 alin. (4) din Codul civil.

La caz, Știrbu Gheorghe a tolerat tacit comportamentul debitorului Ghilan Valeriu, care s-a manifestat prin nerestituirea împrumutului acordat în termen, și prin urmare, acesta nu poate să pretindă încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada în care

acesta a tolerat nerestituirea împrumutului de către debitor, manifestând pasivitate întru a-și realiza dreptul de a pretinde executarea obligației de către debitor în termenul stabilit în contract.

În contextul enunțat, instanța de apel a concluzionat că pretenția reclamantului Știrbu Gheorghe cu privire la încasarea dobânzii de întârziere din contul pârâtului Ghilan Valeriu este neîntemeiată.

Referitor la pretenția lui Știrbu Gheorghe cu privire la încasarea din contul lui Ghilan Valeriu a penalității în sumă de 3.600 de Euro, instanța de apel a menționat că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia admiterii pretenției respective, or, conform art. 624 alin. (1) din Codul civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Iar potrivit art. 625 alin. (1) și (2) din Codul civil, clauza penală se face în scris. Nerespectarea formei scrise atrage nulitatea clauzei penale.

A reținut instanța de apel că prin recipisa din 25 mai 2017, Ghilan Valeriu s-a obligat că în cazul nerestituirii împrumutului la data scadenței, va achita o penalitate în mărime de 1% din suma împrumutului pentru fiecare zi de întârziere.

A stabilit instanța de apel că apelantul/pârât Ghilan Valeriu nu a fost pus în întârzierea executării obligației, or, somația expediată în adresa sa a fost remisă reclamantului Știrbu Gheorghe ca fiind „nereclamată”, din care motiv pârâtul nu poate fi obligat la compensarea reclamantului a clauzei penale.

Totodată, cu trimitere la dispozițiile art. 94 alin. (1), art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, a dispus încasarea din contul lui Ghilan Valeriu în beneficiul lui Știrbu Gheorghe cheltuielile de judecată proporțional părții admise din acțiune, în sumă de 886,64 de lei taxa de stat și 1.500 de lei cheltuieli de asistență juridică.

La 19 septembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Știrbu Gheorghe, reprezentat de avocatul Gamurari Victoria, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 01 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pe care o consideră legală și întemeiată.

În motivarea recursului avocatul Știrbu Gheorghe a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, în special nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A indicat recurentul că instanța de apel a apreciat eronat recipisa din 25 mai 2017, constituind dovada încheierii contractului de împrumut, care constituie un act juridic ce produce efecte juridice, prin care pârâtul și-a asumat obligația de plată a împrumutului și a penalității în mărime de 1% pentru fiecare zi de întârziere din suma împrumutului în cazul nerestituirii la scadență a datoriei, ce a constituit suma de 3.600 de Euro. Clauza penală a fost introdusă în scris personal de către Ghilan Valeriu, care nu a achitat nici până în prezent o parte din suma împrumutată, iar dânsul a așteptat un termen rezonabil de restituire de către pârât a sumei datorate.

La fel, prin prisma art. 619 din Codul civil, dânsul este în drept să solicite dobânda de întârziere în mărime de 330,60 de Euro.

Instanța de apel eronat a interpretat prevederile legii precum că penalitatea și dobânda de întârziere nu poate fi încasată dacă intimatul/debitor Ghilan Valeriu nu este somat, or, la actele cauzei speței de atestă probe că ultimul a fost somat prin pretenția din 12 martie 2018, expediată la adresa de domiciliu al pârâtului: XXXXX, care a fost restituită ca „nereclamată”.

Faptul că Ghilan Valeriu locuiește pe adresa sus-nominalizată rezultă și din scrisoarea nr. XXXXX din 12 iunie 2018 a Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare și evidență a populației, Direcția generală acte de identitate (f.d. 13).

Consideră recurentul că a respectat corespunzător procedura de somare a debitorului privind restituirea pe cale amiabilă a împrumutului și nu poartă nicio vină că plicul cu somația expediată la adresa de domiciliu al lui Ghilan Valeriu i-a fost restituită ca „nereclamată”, deoarece corespondența nu a fost ridicată de la oficiul poștal fie din cauza nesolicitării, fi a refuzului debitorului de a o recepționa. Prin urmare, pârâtul/debitor Ghilan Valeriu se face responsabil că nu a recepționat somația din 12 martie 2018.

Mai mult ca atât, termenul de executare a obligației era strict determinat în actul juridic din 25 mai 2017. Respectiv, somația nici nu era necesară să fie transmisă debitorului. Or, art. 617 alin. (2) lit. a) din Codul civil (în redacția legii în vigoare până la 01 martie 2019), expres stabilește că, nu este necesară somație în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației.

La caz, instanța de apel a interpretat eronat dispozițiile art. 617 alin. (1) și nu a aplicat legea care urma a fi aplicată, adică prevederile art. 617 alin. (2) lit. a) din Codul civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 25 iunie 2020.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa lui Știrbu Gheorghe și avocatului acestuia Gamurari Victoria la 21 iulie 2020 (f.d. 105), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către aceștia.

Astfel, recursul declarat la 19 septembrie 2020, este în termen.

La 15 decembrie 2020 în adresa Ghilan Valeriu a fost expediată copia recursului declarat de Știrbu Gheorghe, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 120), însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedura respectiv.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Știrbu Gheorghe, reprezentat de avocatul Gamurari Victoria, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995*), pe când în recursul depus de Știrbu Gheorghe, reprezentat de avocatul Gamurari Victoria, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Știrbu Gheorghe, reprezentat de avocatul Gamurari Victoria, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Știrbu Gheorghe, reprezentat de avocatul Gamurari Victoria, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic